

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi Archiepiscopi Pragensis

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Notæ in Caput III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

monimentis, non possum dicere, & brevi etiam eorum com-
 ratione excusor, nam quatuor & viginti non ampliùs annis, eum
Montem incoluisse Canonicos, compertum habeo. Illud æquè
 certum, ab *Arnesto* doctissimo Præsule, doctissimos quoq; *Saczkam*
 adductos (viros à viro, veteri verbo, lectos diceres) quorum sin-
 gulari doctrinâ commotus *Carolus IV.* Imper. A. 1363. bonâ *Ar-*
nesti veniâ, *Saczenses Canonicos*, Pragam itidem in *Montem*, qui
Wétrow appellatur, ad aliud *S. Apollinaris* Templum transtulit.
 Ibi, ut sapientiæ suus honos esset, néve thesauro abscondito simi-
 lis lateret, scholas sacrarum litterarum à Canonicis aperiri, & ju-
 ventutem altioribus disciplinis informari, iussit. Secuta utilitas
 manifesta: nam ex proxima *Wissebradensi* Ecclesia Clerici, aliq;
 Juniores Sacerdotes, doctrinâ invitati, frequentes veniebant. Er-
 go liberalissimus Princeps, *Montem* illum *S. Apollinaris* totum,
 elegantissimis domibus implevit, & Magistris Canonicis, quibus
 jam antè de necessarijs *Arnestus* stabili foundatione providerat,
 victum lautiolem, & Censur plures, ut sinè œconomix cura do-
 cerent liberiùs, adjecit; quam donationem novam litteris *Ar-*
nesti confirmatam, scribit *Hagecius*. Latum id sine dubio Cano-
 nicis; Pragæ in urbe, in summa doctrinæ autoritate potiùs,
 quàm in solitudine villarum, atque non procul à *Carloviensibus*
 suis, quibus *Mons S. Apollinaris* imminet, versari. Sed neque hîc
 firmum & stabile solum docta Religio, & religiosa doctrina in-
 venit; in communi omnium Monasteriorum excidio, A. 1420.
 post quinquaginta septem, quàm apertæ erant, annos, scholæ illæ,
 subjecto ab hæreticis igne conflagrârunt, Canonicis dilabentibus.
 Hic consilij pulcherrimi & utilissimi finis.

Transfertur
 ad Montem
 S. Apollina-
 ris Pragæ.

Notæ in Caput III.

PLurimos Ordines Religiosos in Bohemia. Monasteria
Bohemiz.
 Referamus ex *Hagecio* Cœnobiolorum numerum in eorum
 gratiam, qui *Bohemia* historicos non legerunt; Ordo S. Be-
 nedicti

H h

nedicti

nedicti in sola Bohemia (nam Moraviam & Sileciam hic omitto) Cœnobio habuit 23. omnia suis ditionibus, & perpetuis censibus stabilita; ingenti Monachorum multitudine, maxime Brzewnoviense florebat. Ordo Prædicatorum utriusq; sexus, Cœnobio viginti. Cistercienses (quorum divi via maxime ab antiquis Scriptoribus commemorantur) Cœnobio quatuordecim tenuere, inter ea Sedlécense & Zbraslavien- se opulentissimum, ut ex Foundationibus apparet; Canonici Præmon- strateses, quindecim ditissima Cœnobio utriusq; sexus; Canonici Regulares S. Augustini, decem habuere; Eremitæ Ordinis S. Au- gustini, undecim probe & opulente fundata; Ordo S. Francisci, quos minores vocant, pro utroq; sexu, duo & viginti Monasteria; Strictioris Observantiæ (quos hic Bernardinos appellant) novem Cœnobio. Cœlestini, regie stabilita cœnobio tria; Ordo S. Mariæ Magdalena, quatuor; Crucigeri Pruteni, tria; Crucigeri Rhodi- enses divitijs inclyti, Commendaturas habuere sex; Crucigeri cum rubra cruce & navicula, Cœnobio tria; Crucigeri cum rubra stel- la, duo; Templarij immensis opibus (deinde deleti) arces munitissi- mas octodecim, cum ditionibus longè pluribus habuere; Carthusiani Eremos duas; Ordo S. Cyriaci, Cœnobio ditissimum unum; Ambro- siani, unum; Minimi S. Francisci de Paula, duo; Servi Beatissimæ Virginis, unum. Adeoq; numero inito, in Bohemia 172. Cœnobio (quo- rum nomina recitat Hagecius) fuerunt; omnia, uno Ordine S. Fran- cisci strictioris observantiæ (utpote Mendicantium) excepto, non censibus tantum, sed villis & ditionibus, liberalissimè fundata.

Canonici Re-
gulares à S.
Augustino
certissimè
instituti.

In Catalogo
script. Eccles.

Flora

**Canonicos Regulares à D. Augustino insti-
tutos.** Miror quid Nicolao Crusenio venerit in mentem (C. 22.
23. 24. sui Monastici Augustiniani) probare conari, Canonicos Re-
gulares à S. Augustino, institutos non esse, neq; id fieri potuisse. Non
audeo quod sentio scribere, legatur Bellarminus in Augustino, Bâ-
ronius Tomo 6. Miræus in Prologo Originum Regularium, clarè id
Possidius S. Augustini discipulus, Cap. 8. ostendit. Pius V. in Bulla
A. 1546. compertum fatis est, inquit, ex litteris Apostolicis, diver-
sisque alijs documentis, rationibus & probationibus, quòd ipsi
Cano-

Canonici Regulares fuerunt, & sunt de illis Clericis à S. Augustino institutis, &c. *Quid ad hac dici potest? utinam aequè sua, quae ibi attulit Crusenius, probare posset; quae sanè mihi mira mirorum sunt visa. Nihil pugnabo, sed admirationem meam communicabo Lectoribus.* C. 12. probat Crusenius, S. Hilarium Arelatensem Episcopum, Ordinis Eremitarum S. Augustini fuisse. C. 16. S. Paulinum Nolanum Episcopum. P. 2. C. 1. S. Patricium Hibernum, S. Germanum, S. Severum, S. Severinum, Caesarium Arelatensem. Cap. 5. S. Fulgentium Ruspensem, plurimòsq; alios Episcopos. S. Columbanum & Alcuinum, qui Parisiensem Vniversitatem instituit, &c. Illud verò mirabile, quod nunquam nec audisse, nec legisse memini (C. 24.) S. Franciscum Seraphicum, antequam suum Ordinem institueret, priùs Augustinianum Eremitam, & quidem in Ordine Professum fuisse. *Ibidem Crusenius docet: Simplicibus in Religione factis Religiosis votis, religiosum fieri non posse, quod est contra Bullam Gregorij XV. Ascendente Domino. Hac alij judicent. Lator Crusenium non legisse de S. Ignatio, eum ad Manresam in Eremo vixisse, nam sinè dubio, etiam S. Ignatium Augustinianum fuisse scripisset. Vide, quae de S. Augustini Ordinibus certissimà Pontificum auctoritate, & ratione probata attulit Azor noster, 12. Instit. moral. C. 23.*

Trebonense Cœnobium operâ R. P. Adami Kravvasky recuperatum. *Res ita contigit, quam*

in Vita ejusdem VEN. Patris narratam huc transfero. Trebonam missus erat, circa Annum 1626. ad animas Christo lucrandas, felici, ut semper, successu; nam ibi quinq; hominum millia reduxit ad Fidem. Trebona dum esset, Senatu universo sequente, Civitatem perambulavit: fortè ad locum quendam desertum deveniunt, in quo ruinae, min: q; mirorum ingentes pendebant. Senes qui aderant, rogati quid esset? Monasterium hie ante Hussitica tempora stetit, respondent: succedit Pater, ut aliquod religionis nostrae vestigium videre atq; ostendere Senatui posset; inveniunt januam quandam in parte adiuam introducentem, sed eam clausam, & ferro probè munitam; jubet Pater ser-

Hb 2

rium

Trebonensis
Cœnobij re-
stitutio no-
stro saeculo

rium fabrum advocari, & aditum facere; id cum factum esset, vident omnes spatiosissimum & speciosissimum, ut apud Catholicos esse solet, sacrarium; Ecclesiastica supellex optimè composita, Casulæ, Manipuli, Stolæ, Albæque, ut vocant, omnia quasi jam jam sacrificaturis parata, cum omni apparatu Templorum. A seculis pluribus ita jacuisse ipsa antiquitas argumento fuit: etsi enim in speciem integra videbantur, victa & corrupta erant omnia, materiaq; serica omnes, ut narrabat P. Adamus, velut prunarum exuvia & cineres distabantur, statimq; peribant. Laudare deinde solebat illis divitias, & brevem pulchritudinem Pater, multumq; hodiernis Templorum ornamentis præferbat. Nam auro, & Phrygio opere confecta sacra vestes, in stellarum modum lucebant. Res hæc omnibus spectantibus admirationi fuit, affirmabantq; periti, toto Monasterio in flammis abeunte, hanc unam Cellam sine dubio, sacrilegas Zifscæ manus evasisse. Totam hujus spectaculi seriem Regi Ferdinando Viennam P. Adamus perscripsit. Negotium ille rursus R. P. Wolfgango Sylvano, Rectori Collegij Crumloviensis dedit, in Monasterij Antiquitatem & Iura, si qua essent, inquireret, & primo quoq; tempore ad se mitteret. Factum diligenter, & continuo, eodem agente, Rex hunc monasterij locum, & bona circa Trebonam, qua à Dominis occupabantur, Canonice Regularibus S. Augustini, jussit restitui. Hæc ex Vita P. Adami.

Ferdinando III. tum Regi tantum.

Boczkonos cur ita appellati.

S. Apollinaris Templum in Saczka. In hoc Templo Majores Regis Georgij Podiebradij, Boczkonos appellatos, (quod eorum quispian ex latere Matris mortuae excisus esset) sepultura locum habuisse, tradit Paulus Zidek in M. S. libro Chronicorum.

Carloviensis Monasterij Pragæ dignitas & opes.

Non procul à Carloviensibus. Carloviense Monasterium Templo pulcherrimo addito, ut hodièq; videmus, exstruere cepit Carolus IV Anno 1351. in urbe nova Pragensi. Consecratum primò est Anno 1377. ob Templi & habitationis magnitudinem, tot annis protracto edificandi labore, sed neq; tum omnino absolutum. Hoc unum Carolus à se, & à Templo, quod S. Carolo Magno struxit, voluit

voluit appellari, ut Carloviense diceretur. In consecratione ejus
Cæsar omne argentum Mensæ, conventui Religioso donavit.

Circa A. D. 1457. invenio Joannem ad S. Carolum Abbatem,
à pietate & doctrina in manuscriptis Codicibus commendari. Legi
ejus aliquot Epistolas sapientissimas de observantia Regulari, &c.
Chronicon item M. S. Glacense sic de eo scribit: Joannes ad S. Ca-
rolum Pragæ Abbas, vir fuit magnæ litteraturæ, & loquebatur
Teutonicè & Bohemicè, sciens antiquam observantiam in Bohe-
mia, &c. Huic verò Carloviensi Monasterio, velut principali, pluri-
ma alia subjecta fuisse apparet. Idem Chronicon A. 1464. Venit in
Monasteriū nostrum, R. P. Dominus Joannes, Abbas Canonico-
rum Regularium S. Caroli in nova civitate Pragensi, petiitque ut
aliquis Fratrum sibi concederetur de nostro Conventu, qui ido-
neus esset adjutor & director novi Præpositi, quem proficere in-
tenderet in Engelsheim, circa partes Rheni, quod Monasterium,
pleno jure omnino dignoscitur subjectum, quia ipse jam careret
fratribus ad hoc valentibus.

Confirmat hac, quæ nunc ex Manuscriptis attuli, Abbas Trithe-
mius in Chronico Hirsaugiensi A. 1360. de Carolo IV. loquens: Aulam
inquit, villæ Ingelheim, non longè à Moguntia & Rheno, quam
Carolus Magnus, pro castro residentiæ Majestatis suæ cisrhenanæ
quondam habuit, in quo & natus, & gladium ab Angelo, contra
Saracenos pugnaturus, accepisse cœlitus missum, incolarum fide
creditur, Carolus IV. in monasterium Canoniorum regulæ S.
Augustini commutavit, statuens neminem in eo ad religionem
suscipiendum, nisi in Bohemia natum: quod ita hætenus serva-
tur usque in præsentem diem, per annos non minùs centum qua-
draginta quatuor. Subjecit autem ipsum Cœnobium Abbati

Monasterij S. Caroli in Praga, pro tempore exi-
stenti, ad quem ejus visitatio debeat
pertinere.

Hh 3

Alte-